

Śmierć hiszpańskiego rewolucjonisty.

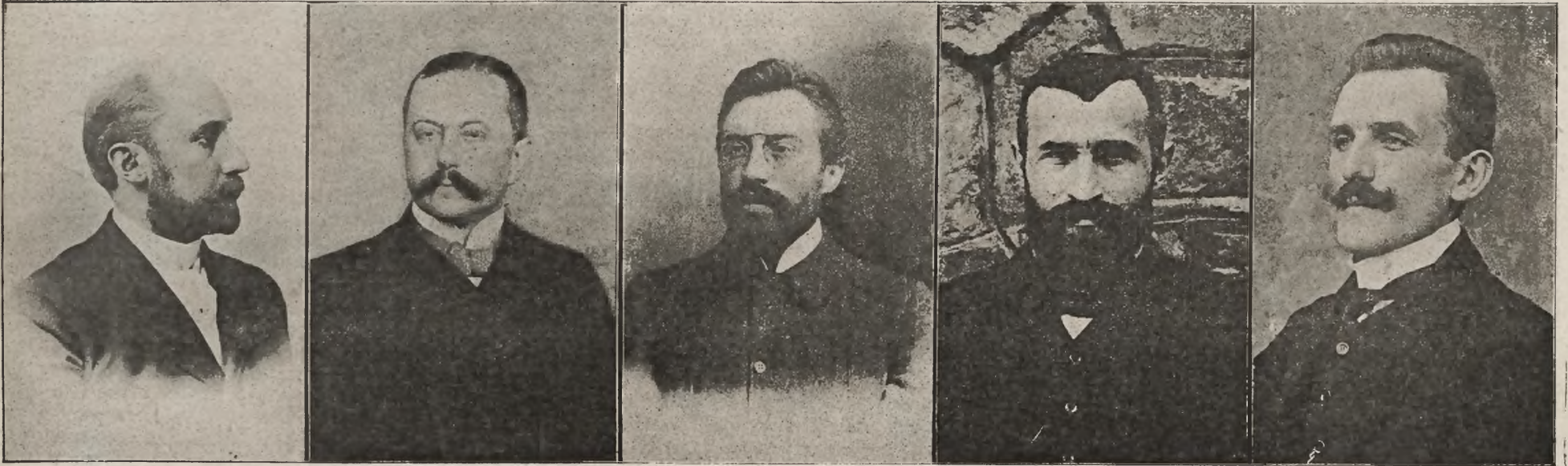
(Do ilustracji tytułowej).

Z chwilą, gdy rozeszła się po Europie wiadomość o skazaniu na śmierć wybitnego rewolucjonisty hisz-

wykonano. Mimo to wyrok wykonano i we środę ubiegłego tygodnia 13 b. m. o godzinie 9 rano rozstrzelano Ferrera, dokonawszy wprzód całego szeregu środków ostrożności wobec spodziewanych demonstracji.

Ferrer do ostatniej chwili pozostał wiernym swym zasadom i przekonaniom. Przed straceniem odbył kilkugodzinną konferencję ze swym obrońcą, a idąc na miejsce stracenia odmówił ostatnich pościech religijnych. Stanąwszy naprzeciw oddziału

Pamięci Wieszcza: Komitet jubileuszowy w Krakowie.

Prezes, rektor dr. Fierich.

Wiceprezes, prezydent dr. Leo.

Wiceprezes Jerzy Żuławski.

Sekretarz Adam Siedlecki.

Sekretarz dr. Karol Retmański.

pańskiego, Franciszka Ferrera, ze wszystkich stron całego świata poczęły płynąć na ręce rządu hiszpańskiego i króla Alfonsa depesze z protestami i

Do demonstracji w Barcelonie i w ogóle w Hiszpanii nie przyszło. Natomiast z całego świata posypały się głośnie protesty i wyrazy oburzenia prze-

zołnierzy, nie ulękł się śmierci i wbrew zwyczajowi nie uklęknął.

Członkowie Wydziału:

L. Benedyktowicz.

Dr. Józef Flach.

Piotr Kosobucki.

Władysław Duniu-Wąsowicz.

Bolesław Raczynski.

prośbami o zniesienie drakońskiego wyroku sądów wojennych w Barcelonie, które postawiły sobie za zadanie, odstraszającej surowości przykładami, zapobiedz ponownemu wybuchowi rewolucji wewnątrz kraju.

Nawet naczelnicy redaktorowie wszystkich wielkich pism londyńskich wystosowali do króla depezę, w której podnosząc, że Ferrer w wypadkach barcelońskich sam absolutnie udziału nie brał i za nie winy nie ponosi, prosili „w imieniu sprawiedliwości, humanitarności i postępu“, aby wyroku nie

ciw rządowi hiszpańskiemu i królowi Alfonsowi. W Paryżu i Londynie przyszło nawet do burzliwych demonstracji przeciw ambasadorom hiszpańskim, podczas których padło trupem parę osób tak z pośród demonstrantów, jak i z pośród przywracającej porządek żandarmeryi i policji. W Paryżu został w czasie walki ulicznej policji z demonstrantami ranionym sam prefekt policji paryskiej Lepine. Niemal ze wszystkich stron świata nadchodzą ciągle wiadomości o protestach kół wolnomyślnych i partji postępowych przeciw rozstrzelaniu Ferrera.

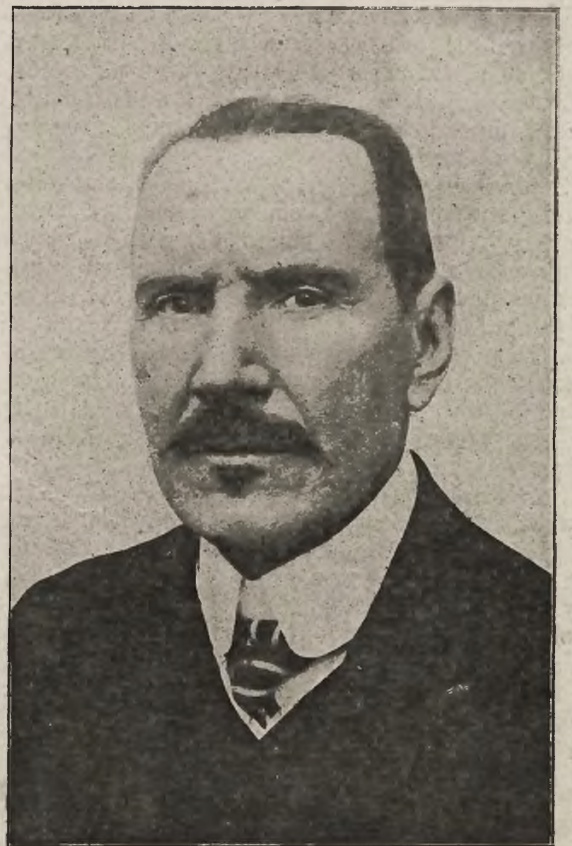
Kim był ten rewolucjonista, jaką rolę odegrał on w hiszpańskim obozie rewolucyjnym? — nasuwa się pytanie, gdy słyszy się i czyta w dziennikach depesze o tych licznych demonstracjach, skierowanych przeciw wykonaniu wyroku na Ferrerze.

Ferrer był antyklerykalnym myślicielem i agitatorzem. Rozporządzając dość znacznym majątkiem osobistym, zakładał pisma antyklerykalne, szkoły, zwane wolnemi, a ponadto zajmował się wydawnictwem książek i broszur o tendencji antyklerykalnej. Posiadając własną drukarnię mógł wydawane broszury sprzedawać po niskich cenach, co naturalnie wpływało niepomiernie na zwiększanie się pokupu.

Wincenty Wodzinowski.

Władysław Żeleński.

Jubileusz Muzeum Narodowego: Teodor Ziemięcki, jeden z twórców i pierwszy kustosz Muzeum.